“Ne sprejemam časti od ljudi.” (Janez 5, 41)
Dne 5. februarja 1844, zvečer

1 “Ne sprejemam časti od ljudi.”
2 To besedilo s kratkimi besedami pove, kakšno zvezo imam z ljudmi, namreč nobene v časti. Kajti ljudje, kakršni so, Mi resnično niso v čast. Poleg tega nisem ustvaril ljudi, da bi Me častili.
3 Toda z ljudmi imam zvezo in ta se imenuje ljubezen in pomeni nekaj popolnoma drugega kot čaščenje.
4 Kdo so ti, ki se dajo častiti? To so knezi in posvetni velikaši.
5 Zakaj se dovolijo častiti? Ker bi bili radi več kot ljudje, čeprav jim pripoveduje zavest, da niso nič več kot oni.
6 Kaj pa je čast, ki se nekomu izkazuje? V praosnovi nič drugega, kakor strah pred silnejšim in mogočnejšim. Kajti šibkejši se boji udarcev mogočneža in njegove neusmiljenosti; zato klečeplazi pred njim in ga časti, se mu klanja, da ga mogočnež, podkupljen s takšnim prilizovanjem, ne bi tepel. Čim bolj spoštljivo se obnaša proti močnejšemu, toliko bolj je močnejši častihlepen in okiten.
7 Vprašanje k temu: Je takšno čaščenje sadež plemenitega ali zlega semena? Menim: Kakršen sadež, takšno je tudi seme!”
8 Mar res menite, da naj bi jemal od ljudi nekaj, kar je v Mojih očeh gnusno in polno preostudnega smradu?
9 Zakaj naj bi me ljudje častili? Morda zato, ker sem Bog in ljudje Moje stvaritve? Ker sem vsemogočen in ker so vsi ljudje skupaj proti Meni prav čisto nič?
10 Kaj pa bi imel od takšne časti? Bom morda zaradi nje bolj Bog in bo Moja vsemoč večja?
11 Med ljudmi je to dejanje še opravičljivo; kajti kadar mnogo šibkejši visoko častijo nekoga, ki je močnejši, pridobiva slednji na moči in ugledu. Kje pa se Meni obeta dobiček, kadar Me častijo ljudje kakor druge velikaše na Zemlji? Menim, da tega dobička ne bi mogel odkriti niti najostrovidnejši kerub (kerub: angel v neposredni bližini Boga) z najmočnejšo povečevalno napravo, ki bi zmogla povečati atom na velikost glavnega osrednjega sonca; kajti Jaz sem Bog, vsemogočen od večnosti.
12 Ali morem Jaz postati zaradi človeškega čaščenja še kaj več? - Komajda; zato tudi nisem nikjer razglasil zakona: “Časti Boga, tvojega Gospoda, nad vse!”, marveč samo: ljubi Ga nadvse! Zato tudi piše v kitici, ki je pred nami, da ne iščem časti pri ljudeh; kajti v Meni je že nekdo, ki Me resnično časti od vekomaj.
13 Kolikšno veselje torej imam nad dejanji, ki so za “Ad maiorem Dei gloriam” - ali, kakor pri vas na svetu običajno rečete: “Vse Bogu v čast!”, - zlahka razberete iz te kitice; kajti kdor Me ne časti v svojem srcu, kakor v ljubezni izgorevajoča nevesta svojega ženina, tega čaščenje Mi je gnusno!
14 Kaj imam od tisočkratnega “Gospod, Tebe častimo!”, pri čemer so srca polna blata? - Na takšno čast vrzi odpadke ves pekel!
15 Kajti vsi, ki Me častijo na takšen, vnanje obreden način, so tisti, ki kličejo “Gospod

- Gospod!” in lahko Mi žebrajo tisoč dolgoveznih molitev in govorijo: “Gospod, Tebe častimo in Tvojo moč slavimo!”, “Gospod, prosimo Te, usliši nas!” in “Gospod, usmili se nas!” in naj tisočkrat dodajo: “Slava Bogu Očetu!”, itd.
16 Jaz pa kljub temu ne bom uslišal takšnega blebetanja in bom tem, ki govorijo “Gospod - Gospod!” vedno povedal: - Proč od Mene, kajti še nikdar vas nisem spoznal! Na veliko ste Me častili in Me dolgovezno molili; zakaj pa niste iznašli še neko molitvovanje, v katerem bi se na živ način glasilo - ne: “Gospod, Tebe častimo!”, marveč: “Dragi sveti Oče, Tebe ljubimo!”?
17 Seveda boste takoj pripomnili in dejali: “Čaščenje Boga je obvezno! Kajti to je plemenit sadež Božjega strahu. Kdor se ne boji Boga, ta je sposoben vseh zlih dejanj.”
18 Jaz pa povem: Čeprav je strah pred Bogom boljši, kakor pa zganjati zla dela, pa kljub temu ne bo za nikogar zrastlo iz takšnega strahu pred Bogom večno življenje, *ker je plašen značaj že obsojen.*
19 Kajti kdor ne zganja slabega samo iz strahu pred Menoj, tega čakajo težke preizkušnje; kajti v strahu pred Menoj duh človeka ni sposoben blaženosti in najprej mu bo odvzet strah in nato se bo pokazalo, kaj bo delal, ko se Me ne bo več bal.
20 Prav tako ždijo v pravnem redu na Zemlji mnogi kaznjenci v zaporih; ko pa jih po prestani kazni izpustijo, so desetkrat hujši kot prej.
21 Vsi peklenski duhovi živijo in obstajajo v največjem strahu pred Menoj, že če Me vidijo samo od daleč ali samo začujejo Moje ime, je to zanje nekaj najhujšega! Kateri norec pa bo ob tem trdil, da so duhovi pekla dobri zato, ker imajo v sebi tako velik strah pred Menoj?
22 Dal vam bom primer: Nekje na Zemlji bi živel nadvse dober človek, ki bi bil neizmerno premožen in obenem kot oseba tudi največja ljubezen, blagost in ustrežljivost, in vsak človek, ki bi prišel k njemu - katerega koli stanu, katere koli narodnosti, prijatelj ali sovražnik -, vsakogar bi sprejel z največjo ljubeznivostjo. Vprašanje: Kateri človek bi maral biti tako velik tepec, da bi se takšnega človeka bal bolj od kakega rablja?
23 Kateri človek pa je boljši, ljubeznivejši in blažji kot Jaz? In kljub temu se Me raje bojijo, kot pa da Me ljubijo z največjim zaupanjem!
24 Kljub temu pa povem: Tisti, ki se Me bojijo in Me častijo, imajo, kot izgleda, dober razlog za takšno početje, kajti vejo, da je njihovo srce pusto ljubezni. Zato jo hočejo nadomestiti s strahom pred Menoj.
25 Toda godi se jim kot tisti nevesti, ki se je izneverila svojemu prezvestemu ženinu in je postala vlačuga. Zakaj je postala to? Ker je oddala iz srca ljubezen do svojega

ženina.
26 Ko pa bo ženin prišel, mar bo gledal na nevesto, polno trepetajočega strahu, enako, kot če bi mu prišla naproti s plamenečim srcem? Mar ji ne bo dejal:
27 Kako pa izgledaš? Takšne te še nisem videl! Zakaj trepečeš pred menoj, ki te nadvse ljubim? Resnično v takšnem stanju te ne želim poznati! Kaj sem ti kdajkoli storil, da se me bojiš? Kako je mogel strah izpodriniti tvojo nekdanjo ljubezen? Kako naj te sedaj osrečim, jaz, ki me ne ljubiš, temveč se me bojiš?! - Tako se moram umakniti iz ljubezni do tebe, da te strah pred menoj ne bo še naprej mučil v tvojem srcu!”
28 Glejte, v tem primeru je razloženo jasno in razločno: “Ne poznam vas, ki govorite “Gospod - Gospod!” in zato nočem človeškega čaščenja kot sadeža strahu, temveč hočem zvesto otroško ljubezen!
29 Za njo se ženite v vašem srcu in potem se vam bom mogel približati; v vašem čaščenju in strahu pa ne! Bodite v ljubezni sproščeni udejanjevalci Moje besede in ne obsojeni od strahu. V ljubezni boste našli večno življenje in Mene,vašega Očeta! Amen.

Jakob Lorber
Pojasnila svetopisemskih besedil